

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/151/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010348
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Švehlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5611010348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Alenou Švehlovou na hlavnom pojednávaní dňa 9. 10. 2012 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Ľ. S. H. X. Ú. W. , nar. XX. X. XXXX v Liptovskom Mikuláši, trvalo bytom P. Č.. XXX, okres I. T., prechodne bytom U. X, X., Č. G., robotník, t.č. vo väzbe v Ú. B. P.Ý. P. P. Ž.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

od apríla 2009 do 29. 6. 2012, kedy bol vzatý do vydávacej väzby, neplatil výživné na svoje deti T. S.W., nar. X. X. XXXX a Ľ. S., nar. XX. XX. XXXX, hoci bol zamestnaný na dohodu, mal pravidelný príjem a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5P/7/2002 zo dňa 15. 4. 2003 mu bolo určené prispievať na každé dieťa po 1.000,- Sk (33,19 eur) do rúk matky H. S., trvalo bytom I. V.Á., Y.. J.. T. Č.. XXX/X, C. I. T., prechodne bytom L. V. XXX, V.P. X., Č. G. do 10. dňa v mesiaci a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom H. S. na syna Ľ. sumu 1.286,43 eur a dcére T. sumu 1.286,43 eur, lebo dňa 16. 3. 2012 zaplatil 200,- Kč (8,16 eur) a dňa 15. 6. 2012 100,- Kč (3,90 eur) a tohto skutku sa dopustil hoci bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/163/2004 zo dňa 10. 12. 2007 odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona /účinného do 1. 1. 2006/ na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny a ktorý vykonal dňa 3. 3. 2009,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a skutku sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ (§ 138 písm. b/) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd z a r a d ů j e obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Obžalovaný Ľ. S. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. I keď odpovedal „áno“ na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, súd neprijal jeho vyhlásenie, lebo podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona súd je povinný skúmať, či nejde o pokračovanie v konaní (páchaní prečinu zanedbania povinnej výživy) až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu I. stupňa. Túto skutočnosť súd mohol zistiť len výsluchom obžalovaného a svedkyne H. S..

Obžalovaný nepoprel, že od posledného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dňa 3. 3. 2009 až do dňa 29. 6. 2012, kedy bol vzatý do vydávacej väzby v Českej republike, neplatil výživné na svoje deti T. S., nar. X. X. XXXX a Ľ. S., nar. XX. XX. XXXX. Túto skutočnosť odôvodnil tým, že v čase, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody, jeho matka predala rodinný dom, v ktorom mal takisto svoju čiastku a dohodol sa s ňou, že za neho zaplatí výživné vo výške asi 2.000,- Sk, čo predpokladal, že by postačovalo na úhradu výživného až do roku 2011. Nezaujímal sa, či matka skutočne tieto peniaze deťom poslala a do akej doby by uvedenou sumou výživné bolo pokryté. Až keď mu bolo vznesené obvinenie za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, v novembri minulého roku navštívil matku v J. J. P. I. a chcel, aby podpísala vyhlásenie, že 5.000,- eur, ktoré deťom dala, zaplatila za neho na úhradu výživného. Matka takéto vyhlásenie nepodpísala. Obžalovaný nakoniec v marci t. r. poslal matke svojich detí 200,- Kč a v júni t. r. 100,- Kč. Viac neposlal preto, lebo nemal dostatok finančných prostriedkov.

Obžalovaný vypovedal, že v Českej republike žije od marca 2009 a to v obci Stašov spolu s priateľkou u Y. X., ktorému na základe dohody vypomáha na jeho poľnohospodárskom majetku. Ide o nepravidelnú prácu s príjmom 3.000 - 4.000,- Kč mesačne.

Svedkyňa H. S., matka obidvoch detí, potvrdila, že obžalovaný od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v marci 2009 sa s deťmi nekontaktoval, nenavštevoval ich, nie je jej známe, z akého dôvodu výživné neplatil. Za obdobie od apríla 2009 do konca júla 2012 zaplatil na výživnom len v roku 2012 v marci 200,- Kč a v júni 100,- Kč. Je pravdou, že jeho matka dala obidvom deťom spolu 5.000,- eur niekedy na Vianoce v roku 2009, ako dar, lebo sú to jej jediné vnúčatá. Išlo o peniaze, ktoré získala z predaja domu. Žiadnou inou sumou stará matka deťom neprispela. Svedkyňa počas celého obdobia, v ktorom obžalovaný výživné neplatil, bola zamestnaná. Z dôvodu, že pracuje v Českej republike, deti sú v priamej starostlivosti jej matky, obidvaja riadne študujú na Hotelovej akadémii v Liptovskom Mikuláši, dcéra v tomto školskom roku bude maturovať. Deti núdzou netrpeli v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným.

Súd mal preukázané písomným vyjadrením Y. X., že obžalovaný u neho pracoval od 1. 1. 2011 na dohodu, jeho priemerný mesačný zárobok sa pohyboval od 2.500,- do 3.050,- Kč.

Súd mal preukázané výpoveďou obžalovaného a svedkyne H. S., že obžalovaný v období od apríla 2009 do 29. 6. 2012, kedy bol na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/151/2011 zo dňa 18. 6. 2012 zatknutý v Českej republike a následne uznesením Krajského súdu v Plzni sp. zn. 1Nt/1528/2012 zo dňa 30. 6. 2012 vzatý do predbežnej väzby, neplatil výživné na dcéru T. a syna Ľ.. Obžalovaný i svedkyňa zhodne uviedli, že obžalovaný poslal na výživu detí len dňa 16. 3. 2012 200,- Kč a 15. 6. 2012 100,- Kč. Pritom rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5P/7/2002 zo dňa 15. 4. 2003 súd určil obžalovanému povinnosť prispievať na každé dieťa po 1.000,- Sk mesačne, čo predstavuje 33,19 eur, do 10. dňa v mesiaci do rúk matky detí H. S.. Dcéra T. nadobudla plnoletosť dňa 4. 6. 2012, preto obžalovaný je povinný platiť výživné od tohto dátumu

do jej rúk. Vyživovacia povinnosť obžalovaného voči deťom stále trvá, lebo podľa potvrdenia v školskom roku 2012/2013 syn navštevuje 2. ročník a dcéra 4. ročník Hotelovej akadémie v Liptovskom Mikuláši.

Obžalovaný mal v období od apríla 2009 do 29. 6. 2012 zaplatiť na každé dieťa výživné vo výške 1.294,41 eur. Podľa kurzu B.G. X. SR suma 200,- Kč poukázaná 16. 3. 2012 predstavuje 8,16 eur a suma 100,- Kč zaplatená dňa 15. 6. 2012 3,90 eur. Súd tieto prostriedky rozdelil rovnakou mierou na obidve deti, t.j. po 7,98 eur a o túto sumu sa znížila suma dlžného výživného na sumu 1.286,43 eur na každé dieťa.

Súd mal ďalej preukázané výpoveďou obžalovaného a písomným vyjadrením Y. X., že obžalovaný u Y. X. v rozhodujúcom období od apríla 2009 do 29. 6. 2012 nielen býval, ale najmä pracoval a dosahoval mesačný zárobok v rozpätí od 2.500 do 4.000,- Kč. Obžalovaný uviedol, že v Českej republike žije bez prihlásenia k pobytu, neplatí dane a odvody do poisťovní, teda akýkoľvek príjem, ktorý dosiahne z pracovnej činnosti, nie je postihnutý zrážkami a ide o finančné prostriedky, ktoré používa len pre seba. Žije v spoločnej domácnosti s družkou, ktorá poberá sociálne dávky vo výške 3.500,- Kč, ani ona neplatí výživné na svoje tri deti, ktoré sú umiestnené v pestúnskej starostlivosti.

Vyššie uvedenými dôkazmi mal súd preukázané, že obžalovaný hoci vedel, že má vyživovaciu povinnosť na dve deti, od roku 2009 sa vôbec o ne nezaujímal, nekontaktoval sa s nimi a predovšetkým neprispieval na ich výživu. Obhajoba obžalovaného, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v marci 2009 sa so svojou matkou dohodol, že zaplatí za neho výživné vo výške 2.000,- eur na obidve deti na budúce obdobie, bola vyvrátená výpoveďou svedkyne P. S. z prípravného konania, ktorá akýkoľvek dohodu poprela, rovnako ako jej ochotu niečo za obžalovaného platiť. Vypovedala, že niekedy v roku 2009 obidvom deťom po predaji rodinného domu dala 5.000,- eur ako dar svojim vnúčatám. Súd prečítal na hlavnom pojednávaní výpoveď svedkyne z prípravného konania, lebo podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára P. S.Á. zo zdravotných dôvodov dlhodobo nie je spôsobilá byť vypočutá pred súdom.

Obhajoba obžalovaného bola nehodnoverná aj z toho dôvodu, že obžalovaný na jednej strane tvrdil, že sa s matkou dohodol, že zaplatí 2.000,- alebo 2.300,- eur na výživu jeho detí do budúcnosti od marca 2009, ale sám nevedel, na aké obdobie by táto suma mala pokryť jeho vyživovaciu povinnosť, len sa domnieval, že by to malo postačiť pravdepodobne do roku 2011, ale ani v roku 2011 neprejavil záujem výživné sám platiť, až, ako sám priznal, po vznesení obvinenia kontaktoval svoju matku a chcel, aby spätne písomne uznala, že sumu 5.000,- eur, ktorú dala deťom, o čom sa dozvedel len vtedy, poskytla ako vyrovanie výživného za neho.

Obžalovaný L. S. od apríla 2009 do 29. 6. 2012 úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť voči deťom T. a L., lebo počas celého obdobia mal príjem vo výške, ktorý mu umožňoval výživné platiť, ale neprejavil žiadny záujem si túto povinnosť plniť ani po začatí trestného stíhania, až po nariadení hlavného pojednávania symbolicky poslal čiastky 200,- a 100,- Kč, ktoré nielenže nezodpovedali výške určeného výživného, potrebám maloletých detí, ale ani jeho možnostiam a schopnostiam.

Obžalovaný v takomto konaní pokračoval dlhšiu dobu, viac ako tri roky a navyše skutok začal páchať bezprostredne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dňa 3. 3. 2009, ktorý mu bol uložený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona /účinného do 1. 1. 2006/ rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/163/2004 zo dňa 10. 12. 2007 vo výmere 6 mesiacov, z čoho v vyplýva, že neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť v období, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený. Obžalovaný takto svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ (§ 138 písm. b) Tr. zákona, preto ho súd uznal vinným zo spáchania uvedeného prečinu.

Obžalovaný L. S. sa dlhodobo nezdržiava na území Slovenska. V registri trestov má 6 záznamov, z toho 5 krát bol odsúdený súdom Slovenskej republiky v rokoch 2000-2007, predovšetkým za trestnú činnosť majetkovej povahy. Ako je už vyššie uvedené, z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený dňa 3. 3. 2009, ktorý vykonával za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona /účinného do 1. 1. 2006/.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nezistil žiadnu poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 a § 37 Tr. zákona, preto ukladal trest v základnej trestnej sadzbe od 1

do 5 rokov. Pretože mal preukázané, že obžalovaný kontinuálne pokračoval v páchaní toho istého trestného činu bezprostredne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za rovnaký trestný čin, dlhodobo nielen že si vyživovaciu povinnosť neplnil, ale neprejavil žiadny záujem o jej splnenie, starostlivosť o výživu detí ponechal plne na matku, ani predchádzajúci výkon trestu nezmenil jeho postoj k záväzkom voči deťom, súd vymeral trest odňatia slobody v druhej polovici trestnej sadzby a obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného
obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,
príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,
poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.